Ez a dokumentum kizárólag tájékoztató jellegű, az intézmények semmiféle felelősséget nem vállalnak a tartalmáért

►B

►C1 A TANÁCS 1346/2000/EK RENDELETE

(2000. május 29.)

a fizetésképtelenségi eljárásról ◄

(HL L 160, 30.6.2000, o. 1)

Módosította:

		Hivatalos Lap		
		Szám	Oldal	Dátum
►M1	A Tanács 603/2005/EK rendelete (2005. április 12.)	L 100	1	20.4.2005
►M2	A Tanács 694/2006/EK rendelete (2006. április 27.)	L 121	1	6.5.2006

Módosította:

►A1	Okmány a Cseh Köztársaság, az Észt Köztársaság, a Ciprusi Köztársaság, a Lett Köztársaság, a Litván Köztársaság, a Magyar Köztársaság, a Máltai Köztársaság, a Lengyel Köztársaság, a Szlovén Köztársaság és a Szlovák Köztársaság csatlakozásának feltételeiről, valamint az Európai Unió alapját képező szerződések kiigazításáról szóló	L 236	33	23.9.2003

Helyesbítette:

►C1 Helyesbítés, HL L 234, 29.8.2006, 43. o. (1346/2000)

▼B
▼C1

A TANÁCS 1346/2000/EK RENDELETE

(2000. május 29.)

a fizetésképtelenségi eljárásról

AZ EURÓPAI UNIÓ TANÁCSA,

tekintettel az Európai Közösséget létrehozó szerződésre, és különösen annak 61. cikke c) pontjára és 67. cikke (1) bekezdésére,

tekintettel a Németországi Szövetségi Köztársaság és a Finn Köztársaság kezdeményezésére,

tekintettel az Európai Parlament véleményére ([1]),

tekintettel a Gazdasági és Szociális Bizottság véleményére ([2]),

mivel:

(1) Az Európai Unió a szabadságon, a biztonságon és a jog érvényesülésén alapuló térség létrehozását tűzte ki célul.

(2) A belső piac megfelelő működése megkívánja a több államra kiterjedő vonatkozású fizetésképtelenségi eljárások megfelelő és hatékony működését, és e cél elérése érdekében szükséges elfogadni e rendeletet, amely a Szerződés 65. cikke értelmében vett, polgári ügyekben folytatott igazságügyi együttműködés hatálya alá tartozik.

(3) A vállalkozások tevékenységének egyre számosabb, több államra kiterjedő hatása van, és ezért a közösségi jog növekvő mértékben szabályozza ezt. Mivel az ilyen vállalkozások fizetésképtelensége a belső piac megfelelő működésére is hatással van, szükség van a fizetésképtelen adósok vagyonával kapcsolatos intézkedések összehangolására.

(4) A belső piac megfelelő működéséhez szükséges az olyan körülményeket elkerülni, amelyek arra ösztönzik a feleket, hogy kedvezőbb jogi helyzet elérése érdekében a vagyonukat vagy a bírósági eljárást egyik tagállamból a másikba helyezzék (ún. „forum shopping”).

(5) Ezeket a célokat nemzeti szinten nem lehet megfelelő mértékben megvalósítani, és ezért indokolt a közösségi szintű fellépés.

(6) Az arányosság elvének megfelelően ennek a rendeletnek a fizetésképtelenségi eljárás megindítása tekintetében irányadó joghatósági rendelkezésekre kell korlátozódnia, valamint olyan határozatokra, amelyeket közvetlenül a fizetésképtelenségi eljárás alapján hoznak, és amelyek szorosan kapcsolódnak az ilyen eljáráshoz. Ezenkívül e rendeletnek rendelkezéseket kell tartalmaznia e határozatok elismerésére és az alkalmazandó jogra vonatkozóan, amelyek szintén megfelelnek ennek az alapelvnek.

(7) A fizetésképtelen vállalkozások vagy más jogi személyek felszámolására, bírósági megállapodásokra, egyezségekre és hasonló eljárásokra vonatkozó fizetésképtelenségi eljárások nem tartoznak a csatlakozási okmányokkal módosított ([3]), a polgári és kereske-

([1]) 2000. március 2-i vélemény (a Hivatalos Lapban még nem tették közzé).
([2]) 2000. január 26-i vélemény (a Hivatalos Lapban még nem tették közzé).
([3]) HL L 204., 1975.8.2., 28. o.; HL L 304., 1978.10.30., 1. o.; HL L 388., 1982.12.31., 1. o.; HL L 285., 1989.10.3., 1. o.; HL C 15., 1997.1.15., 1. o.

▼C1

delmi ügyekben a joghatóságról és a bírósági határozatok végrehajtásáról szóló 1968. évi Brüsszeli Egyezmény [1] hatálya alá.

(8) A több államra kiterjedő fizetésképtelenségi eljárások hatékonyságának és eredményességének javítása érdekében szükséges és indokolt, hogy e területen a joghatóságra és az elismerésre, valamint az alkalmazandó jogra vonatkozó rendelkezéseket egy olyan közösségi jogi aktus tartalmazza, amely a tagállamokban kötelező és közvetlenül alkalmazandó.

(9) E rendeletet az összes fizetésképtelenségi eljárásra alkalmazni kell, függetlenül attól, hogy az adós természetes vagy jogi személy, kereskedő vagy magánszemély. Azok a fizetésképtelenségi eljárások, amelyekre ezt a rendeletet alkalmazni kell, a mellékletekben szerepelnek. A biztosítókra, hitelintézetekre, harmadik személy számára pénzeszközöket és értékpapírokat kezelő befektetési vállalkozásokra, valamint kollektív befektetési formára vonatkozó fizetésképtelenségi eljárások nem tartoznak e rendelet hatálya alá. Az ilyen vállalkozások nem tartoznak e rendelet hatálya alá, mert ezekre különös rendelkezések vonatkoznak, és a nemzeti felügyeleti hatóságoknak bizonyos mértékig rendkívül széles körű felhatalmazással rendelkeznek a beavatkozásra.

(10) A fizetésképtelenségi eljárás nem szükségszerűen jár valamely igazságügyi hatóság beavatkozásával; a „bíróság” kifejezésnek ebben a rendeletben széles körű értelmezést kell adni, és magában kell, hogy foglalja a nemzeti jog értelmében fizetésképtelenségi eljárás megindítására jogosult bármely személyt vagy szervet. E rendelet alkalmazáshatóságához az eljárásoknak (a jogszabályban meghatározott cselekményekkel és alaki követelményekkel együtt) nemcsak e rendelet rendelkezéseinek kell megfelelniük, hanem azokat hivatalosan is el kell ismerni, valamint jogi hatállyal kell rendelkezniük abban a tagállamban, ahol a fizetésképtelenségi eljárást megindították, és olyan valamennyi hitelezőre kiterjedő (kollektív) fizetésképtelenségi eljárásoknak kell lenniük, amelyek az adós vagyon feletti rendelkezési jogának részleges vagy teljes elvonásával és felszámoló kijelölésével járnak.

(11) E rendelet elismeri azt a tényt, hogy a jelentősen eltérő anyagi jogszabályok következtében nem megvalósítható egységes, az egész Közösségre kiterjedő, egyetemes hatályú fizetésképtelenségi eljárások bevezetése. Az eljárás megindításának helye szerinti állam jogának kivétel nélküli alkalmazása ilyen háttér nélkül gyakran nehézségekhez vezetne. Ez vonatkozik például a Közösségben hatályban lévő, hitelbiztosítékokról szóló jogszabályokra, amelyek jelentősen különböznek egymástól. Továbbá egyes hitelezők fizetésképtelenségi eljárásban élvezett elsőbbségi jogai néhány esetben szintén teljesen eltérőek. E rendeletnek mindezeket két különböző módon kell figyelembe vennie. Egyrészt rendelkezést kell tartalmaznia az alkalmazandó joggal kapcsolatos különös szabályokra a különösen jelentős jogok és jogviszonyok tekintetében (pl. dologi jogok és munkaszerződések). Másrészt az egyetemes hatályú fizetésképtelenségi főeljárások mellett engedélyeznie kell az olyan nemzeti eljárásokat is, amelyek hatálya csak az eljárás megindításának helye szerinti államban lévő vagyontárgyakra terjed ki.

(12) E rendelet lehetővé teszi, hogy abban a tagállamban indítsák meg a fizetésképtelenségi főeljárást, ahol az adós fő érdekeltségeinek központja található. Ezeknek az eljárásoknak egyetemes hatályuk van, és céljuk az adós teljes vagyonának felölelése. Az érdekek sokféleségének védelme érdekében e rendelet lehetővé teszi a főeljárással párhuzamos másodlagos eljárások megindítását. Másodlagos eljárást abban a tagállamban lehet indítani, ahol az adós telephelye van. A másodlagos eljárás az adott államban lévő

[1] HL L 299., 1972.12.31., 32. o.

▼C1

vagyontárgyakra korlátozódik. A főeljárással való összehangolásra vonatkozó kötelező szabályok kielégítik a Közösségen belüli egység iránti igényt.

(13) A „fő érdekeltségek központja” az a hely, ahol az adós érdekeltségeinek kezelését rendszeresen végzi, és ez harmadik személyek részéről megállapítható.

(14) E rendeletet csak azokra az eljárásokra kell alkalmazni, amelyek esetében az adós fő érdekeltségeinek központja a Közösségben található.

(15) Az e rendeletben rögzített joghatósági szabályok csak nemzetközi joghatóságot hoznak létre, azaz kijelölik azt a tagállamot, amelynek bíróságai fizetésképtelenségi eljárást indíthatnak. Adott tagállamon belüli illetékességet a tagállam nemzeti joga határozza meg.

(16) A fizetésképtelenségi főeljárás megindítására illetékes bíróságnak jogosultsággal kell rendelkeznie ideiglenes és biztosítási intézkedések elrendelésére az eljárás megindítására vonatkozó kérelem benyújtásától kezdődően. A biztosítási intézkedések mind a fizetésképtelenségi eljárás megindítása előtt, mind azt követően rendkívül lényegesek a fizetésképtelenségi eljárás eredményességének biztosítása érdekében. Egyrészt a fizetésképtelenségi főeljárásban illetékes bíróságnak jogosultnak kell lennie biztosítási intézkedések elrendelésére a más tagállamok területén található vagyontárgyakra vonatkozóan. Másrészt lehetőséget kell biztosítani arra, hogy a fizetésképtelenségi főeljárás megindítása előtt kinevezett ideiglenes felszámoló azokban a tagállamokban, ahol az adósnak telephelye található, az adott államok joga szerint lehetséges biztosítási intézkedéseket igénybe vehesse.

(17) Abban a tagállamban, ahol az adósnak telephelye található, a fizetésképtelenségi főeljárás megindítása előtt a fizetésképtelenségi eljárás megindítására irányuló kérelem benyújtása jogának a helyi hitelezőkre és a helyi telephely hitelezőire, illetve azokra az esetekre kell korlátozódnia, amikor nem indítható meg a főeljárás annak a tagállamnak a joga szerint, ahol az adós fő érdekeltségeinek központja van. Ennek a korlátozásnak az az oka, hogy a lehető legszükségesebbre kell csökkenteni azoknak az eseteknek a számát, amelyekben a területi fizetésképtelenségi eljárást még a fizetésképtelenségi főeljárás előtt kérik. A fizetésképtelenségi főeljárás megindítását követően a területi eljárás másodlagossá válik.

(18) A fizetésképtelenségi főeljárás megindítását követően e rendelet nem korlátozza a fizetésképtelenségi eljárás megindítása iránti kérelem benyújtásának a jogát olyan tagállamban, ahol az adós telephelye van. A fizetésképtelenségi főeljárás felszámolója vagy az adott tagállam nemzeti joga szerint erre jogosult bármely más személy kérheti a másodlagos fizetésképtelenségi eljárás megindítását.

(19) A helyi érdekek mellett a másodlagos fizetésképtelenségi eljárás egyéb célokat is szolgálhat. Olyan esetek is felmerülhetnek, amikor az adós vagyona túl összetett ahhoz, hogy egy egységként lehessen kezelni, vagy a vonatkozó jogrendszerek eltérései olyan nagyok, hogy nehézségek keletkezhetnek, ha az eljárás megindításának helye szerinti állam jogának hatályát kiterjesztik olyan más államokra, ahol a vagyontárgyak találhatók. Ezért a főeljárás felszámolója másodlagos eljárás megindítását kérheti, ha a vagyon hatékony kezelése ezt igényli.

(20) A fizetésképtelenségi főeljárások és a másodlagos eljárások azonban csak az egyidejűleg folyamatban lévő valamennyi eljárás összehangolása esetén járulhatnak hozzá a teljes vagyon hatékony értékesítéséhez. Ennek legfőbb feltétele az, hogy a különböző felszámolóknak szorosan együtt kell működniük, különösen a

▼C1

megfelelő mennyiségű információk cseréjében. A fizetésképtelenségi főeljárás meghatározó szerepének biztosítása érdekében az ilyen eljárás felszámolója számára különböző lehetőségeket kell biztosítani az egyidejűleg folyamatban lévő másodlagos fizetésképtelenségi eljárásokba való beavatkozásra. Például lehetőséget kell biztosítani arra, hogy a fizetőképesség helyreállítását célzó tervet vagy egyezséget javasolhasson, vagy a másodlagos fizetésképtelenségi eljárások tárgyát képező vagyontárgyak értékesítésének felfüggesztését kérhesse.

(21) Minden hitelezőnek, akinek szokásos tartózkodási helye, lakóhelye vagy székhelye a Közösségben van, jogosultnak kell lennie arra, hogy bejelentse követeléseit a Közösségben folyamatban lévő, az adós vagyonára vonatkozó fizetésképtelenségi eljárásokban. E jogosultság ki kell, hogy terjedjen az adóhatóságokra és a társadalombiztosítási intézményekre is. Azonban a hitelezők egyenlő elbírálásának biztosításához össze kell hangolni a bevételek elosztását. Minden hitelezőnek meg kell tudnia tartani azt, amit a fizetésképtelenségi eljárás során kapott, ugyanakkor csak abban az esetben szabad jogot biztosítani nekik, hogy egy másik eljárás keretében részt vegyenek a teljes vagyon felosztásában, ha az azonos helyzetű hitelezők a követeléseiknek megfelelő azonos részt szereztek.

(22) E rendeletnek rendelkeznie kell a hatálya alá tartozó fizetésképtelenségi eljárások megindítására, lefolytatására és befejezésére vonatkozó határozatok, továbbá a közvetlenül az ilyen fizetésképtelenségi eljárásokkal kapcsolatban hozott határozatok azonnali elismeréséről. Az automatikus elismerés ezért azt jelenti, hogy az eljárás megindításának helye szerinti állam joga értelmében az eljáráshoz fűződő hatások az összes többi tagállamra kiterjednek. A tagállamok bíróságai által hozott határozatok elismerésének a kölcsönös bizalom elvén kell alapulnia. Az el nem ismerés okait ennek érdekében a szükséges minimumra kell csökkenteni. Ennek alapján kell megoldani minden egyéb olyan vitát, amelyben két tagállam bírósága egyaránt illetékesnek tartja magát a fizetésképtelenségi főeljárás megindítására. Az eljárást elsőként megindító bíróság határozatát a többi tagállamnak el kell ismernie, és a bírósági határozatot nem vizsgálhatja felül.

(23) A hatálya alá tartozó ügyeknél a rendeletnek az egységes kollíziós szabályokat kell rögzítenie, amelyek alkalmazási területükön az egyes államok nemzetközi magánjogi rendelkezéseinek helyébe lépnek. Eltérő rendelkezés hiányában az eljárás megindításának helye szerinti tagállam jogát kell alkalmazni (*lex fori concursus*). Ennek a kollíziós szabálynak mind a főeljárások, mind a helyi eljárások esetében érvényesülnie kell; a *lex fori concursus* határozza meg a fizetésképtelenségi eljárások minden – mind anyagi, mind eljárási – joghatását az érintett személyek és jogviszonyok tekintetében. Ez szabályozza a fizetésképtelenségi eljárások megindításának, lefolytatásának és befejezésének valamennyi feltételét.

(24) A fizetésképtelenségi eljárás – amelyre általában az eljárás megindításának helye szerinti állam joga alkalmazandó – automatikus elismerése összeütközésbe kerülhet azokkal a szabályokkal, amelyek alapján az ügyleteket bonyolítják más tagállamokban. Annak érdekében, hogy az eljárás megindításának helye szerinti tagállamtól eltérő tagállamokban a jogos elvárások védelme és a folyó ügyletek biztonsága biztosított legyen, rendelkezéseket kell hozni számos, a főszabály alóli kivételről.

(25) A dologi jogok esetében különösen szükség van az eljárás megindításának helye szerinti állam jogától eltérő különös kapcsoló szabályra, mivel ezeknek a dologi jogoknak nagy jelentőségük van a hitelnyújtásnál. Egy ilyen dologi jog alapját, érvényességét és hatályát ezért általában a *lex situs* szerint kell meghatározni, és nem befolyásolhatja a fizetésképtelenségi eljárás megindítása. A

▼C1

dologi jog jogosultja számára ezért továbbra is lehetőséget kell biztosítani, hogy a biztosíték tárgyának visszakövetelésére vagy az abból való külön kielégítésre való jogát érvényesíthesse. Ha a vagyontárgyak a fekvés helye szerinti tagállam joga szerint dologi jogokkal terheltek, de a fizetésképtelenségi főeljárás egy másik tagállamban folyik, a főeljárás felszámolójának másodlagos eljárást kell tudnia kérelmezni azon tagállamban, amelynek területén a dologi jogok fennállnak, ha az adós rendelkezik telephellyel e tagállamban. Ha nem indítanak másodlagos eljárást, a dologi joggal érintett vagyontárgyak értékesítéséből fennmaradó többletet a főeljárás felszámolója számára kell kifizetni.

(26) Ha az eljárást megindításának helye szerinti állam joga szerint nincs lehetőség beszámításra, a hitelezőnek akkor is jogosultnak kell lennie a beszámításra, feltéve hogy a fizetésképtelen adós követelésére alkalmazandó jog lehetőséget biztosít erre. Ilyen módon a beszámítás egyfajta jogi rendelkezéseken alapuló garanciális funkcióval bír, amelyben az érintett hitelező a követelés keletkezésekor bízhat.

(27) A fizetési rendszerek és pénzügyi piacok esetében is különleges védelemre van szükség. Ez vonatkozik például az ilyen rendszerekben található pozíciólezáró megállapodásokra és nettósítási megállapodásokra, valamint az értékpapírok értékesítésére és az ilyen ügyletek számára előírt garanciákra, amelyeket különösen a fizetési és értékpapír-elszámolási rendszerekben az elszámolások véglegességéről szóló, 1998. május 19-i 98/26/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv ([1]) szabályoz. Az ilyen ügyleteknél az egyetlen irányadó jog az érintett rendszerre vagy piacra alkalmazandó jog. Ennek a rendelkezésnek az a célja, hogy egy üzleti partner fizetésképtelensége esetén megakadályozza a fizetési és beszámítási rendszerekben vagy a tagállamok szabályozott pénzügyi piacain az ügyletek fizetése és lebonyolítása tekintetében előírt mechanizmusok megváltoztatásának lehetőségét. A 98/26/EK irányelv olyan különös rendelkezéseket tartalmaz, amelyek e rendelet általános szabályaihoz képest elsőbbséget élveznek.

(28) A munkavállalók és munkahelyek védelme érdekében a fizetésképtelenségi eljárásnak a munkaviszony folytatására vagy befejezésére, valamint az ilyen jogviszony valamennyi résztvevőjének jogaira és kötelezettségeire gyakorolt hatásait az a jog határozza meg, amely megállapodásra a nemzetközi magánjog általános szabályainak megfelelően irányadó. Minden más fizetésképtelenségi jogi kérdést, mint például azt, hogy a munkavállalók követelései elsőbbséget élveznek-e, és milyen jellegű a kielégítési elsőbbség, az eljárás megindításának helye szerinti állam joga határozza meg.

(29) A felszámoló kérelmére a kereskedelmi forgalom biztonsága érdekében közzé kell tenni a többi tagállamban az eljárást megindító határozat tartalmának lényegét. Ha az érintett tagállamban az adós rendelkezik telephellyel, ott a közzététel kötelezővé tehető. Az ilyen közzététel azonban semmilyen esetben sem lehet előfeltétele a külföldi eljárás elismerésének.

(30) Előfordulhat olyan eset, amikor néhány érintett személynek ténylegesen nincs tudomása az eljárás megindításáról, és jóhiszeműen oly módon cselekszik, amely ellentétes az új helyzettel. Az ilyen személyek védelmében, akik azért teljesítettek kifizetést az adósnak, mert nem tudták, hogy külföldi eljárás indult, holott valójában a külföldi felszámolónak kellett volna teljesíteniük a kifizetést, biztosítani kell az ilyen kifizetés adósságcsökkentő hatását.

(31) E rendeletnek tartalmaznia kell a fizetésképtelenségi eljárások felépítésére vonatkozó mellékleteket. Mivel ezek a mellékletek

([1]) HL L 166., 1998.6.11., 45. o.

▼C1

kizárólag az egyes tagállamok jogszabályaira vonatkoznak, a sajátos körülmények indokolják, hogy a tagállamok hazai joga bármilyen módosításának figyelembevétele érdekében a Tanács fenntartsa magának a jogot e mellékletek módosítására.

(32) Az Egyesült Királyság és Írország, az Európai Unióról szóló szerződéshez és az Európai Közösséget létrehozó szerződéshez csatolt, az Egyesült Királyság és Írország helyzetéről szóló jegyzőkönyv 3. cikkével összhangban bejelentette részvételi szándékát e rendelet elfogadásában és alkalmazásában.

(33) Dánia, az Európai Unióról szóló szerződéshez és az Európai Közösséget létrehozó szerződéshez csatolt, Dánia helyzetéről szóló jegyzőkönyv 1. és 2. cikkével összhangban, e rendelet elfogadásában nem vesz részt, ezért e rendelet nem kötelezi, alkalmazása rá nem vonatkozik,

ELFOGADTA EZT A RENDELETET:

I. FEJEZET

Általános rendelkezések

1. cikk

Hatály

(1) Ezt a rendeletet a valamennyi hitelezőre kiterjedő (kollektív) fizetésképtelenségi eljárásokra kell alkalmazni, amelyek az adós vagyon feletti rendelkezési jogának részleges vagy teljes elvonását és felszámoló kijelölését foglalják magukban.

(2) E rendelet nem vonatkozik a biztosítókra, hitelintézetekre, harmadik személy számára pénzeszközök és értékpapírok kezelését magukban foglaló szolgáltatásokat nyújtó befektetési vállalkozásokra vonatkozó fizetésképtelenségi eljárásokra, illetve a kollektív befektetési formákra.

2. cikk

Fogalommeghatározások

E rendelet alkalmazásában:

a) „fizetésképtelenségi eljárás” az 1. cikk (1) bekezdésében említett kollektív eljárások. Ezeknek az eljárásoknak a felsorolását az A. melléklet tartalmazza;

b) „felszámoló” bármely olyan személy vagy szerv, akinek vagy amelynek az a feladata, hogy az adós rendelkezése alól kivont vagyont kezelje, illetve felszámolja, vagy felügyelje az adós tevékenységét. Ezeknek a személyeknek és szerveknek a felsorolását a C. melléklet tartalmazza;

c) „felszámolási eljárás” olyan, az a) pont szerinti fizetésképtelenségi eljárás, amely az adós vagyonának értékesítését foglalja magában, beleértve az olyan eljárást is, amely egyezséggel vagy a fizetésképtelenséget lezáró egyéb intézkedéssel zárult, vagy amelyet a vagyon hiányos volta miatt zártak le. Ezeknek az eljárásoknak a felsorolását a B. melléklet tartalmazza;

d) „bíróság” a tagállamban fizetésképtelenségi eljárás megindítására vagy az ilyen eljárások során határozathozatalra felhatalmazott igazságügyi vagy bármely egyéb, hatáskörrel rendelkező szerv;

▼C1

e) „határozat” a fizetésképtelenségi eljárás megindítása vagy a felszámoló kijelölése vonatkozásában az ilyen eljárás megindítására vagy a felszámoló kijelölésére felhatalmazott valamely bíróság határozata;

f) „az eljárás megindításának időpontja” az az időpont, amikor az eljárást megindító határozat hatályba lép, függetlenül attól, hogy végső határozatról van-e szó;

g) „a tagállam, amelynek területén a vagyontárgy található” a következőket jelenti:

— ingóság esetében: az a tagállam, amelynek a területén az ingóság fekszik,

— azon vagyontárgyak és jogok esetében, amelyeken a tulajdonjog vagy a jogosultság fennállta a közhitelű nyilvántartásba való bejegyzéshez kötött: az a tagállam, amelynek a felügyelete alatt a nyilvántartást vezetik,

— követelések esetében az a tagállam, amelynek területén a követelés teljesítésére köteles harmadik fél fő érdekeltségeinek központja a 3. cikk (1) bekezdése értelmében található;

h) „telephely” bármely olyan működési hely, ahol az adós nem átmeneti jellegű gazdasági tevékenységet folytat emberi erőforrással és termékekkel.

3. cikk

Nemzetközi joghatóság

(1) A fizetésképtelenségi eljárás megindítására azon tagállam bíróságai rendelkeznek joghatósággal, amelynek területén az adós fő érdekeltségei találhatók. Társaság vagy jogi személy esetén az ellenkező bizonyításáig a létesítő okirat szerinti székhelyet kell a fő érdekeltségek központjának tekinteni.

(2) Ha az adós fő érdekeltségeinek központja egy tagállam területén helyezkedik el, egy másik tagállam bírósága csak akkor rendelkezik joghatósággal az adós elleni fizetésképtelenségi eljárás megindítására, ha az adós telephellyel rendelkezik a másik tagállam területén belül is. Ennek az eljárásnak a hatásai az adós utóbbi tagállam területén található vagyontárgyaira korlátozódnak.

(3) Ha a fizetésképtelenségi eljárást az (1) bekezdés szerint indították, a később a (2) bekezdés szerint indított minden eljárás másodlagos eljárás. E későbbi eljárásoknak felszámolási eljárásoknak kell lenniük.

(4) A (2) bekezdésben említett területi fizetésképtelenségi eljárást az (1) bekezdés szerinti fizetésképtelenségi főeljárás megindítása előtt csak akkor lehet megindítani:

a) ha az adós fő érdekeltségeinek központja szerinti tagállam joga olyan feltételeket állapít meg, amelyek miatt nem lehet megindítani az (1) bekezdés szerinti fizetésképtelenségi eljárást; vagy

b) ha a területi fizetésképtelenségi eljárás megindítását olyan hitelező kérelmezte, akinek a lakóhelye, szokásos tartózkodási helye vagy székhelye abban a tagállamban van, amelynek területén az érintett telephely található, vagy akinek a követelése a telephely működéséből fakad.

4. cikk

Az alkalmazandó jog

(1) Amennyiben e rendelet eltérően nem rendelkezik, a fizetésképtelenségi eljárásra és joghatásaira annak a tagállamnak a jogát kell alkal-

▼C1

mazni, amelynek területén az ilyen eljárást megindítják (a továbbiakban: az eljárás megindításának helye szerinti állam).

(2) Az eljárást megindításának helye szerinti állam joga határozza meg az ilyen eljárások megindításának, lefolytatásának és befejezésének feltételeit. Különösen meg kell határozni:

a) mely adós ellen lehet fizetésképtelenségi eljárást indítani;

b) a vagyontárgyakat, amelyek a vagyon részét képezik, és az adós által a fizetésképtelenségi eljárás megindítását követően szerzett vagy rá háramló vagyontárgyak kezelését;

c) az adós és a felszámoló jogait;

d) azokat a feltételeket, amelyek alapján beszámításokat lehet igényelni;

e) a fizetésképtelenségi eljárásnak azokra a hatályos szerződésekre gyakorolt hatásait, amelyekben az adós szerződő fél;

f) a fizetésképtelenségi eljárásnak az egyes hitelezők által indított eljárásokra gyakorolt hatásait, a folyamatban lévő peres eljárások kivételével;

g) az adós vagyonával szemben támasztott követeléseket és a fizetésképtelenségi eljárás megindítását követően keletkező követelések kezelését;

h) a követelések bejelentésének, igazolásának és elfogadásának szabályait;

i) a vagyon értékesítéséből származó bevétel elosztásának szabályait, a követelések közötti rangsorolást, és azon hitelezők jogait, akik dologi jog vagy beszámítás alapján a fizetésképtelenségi eljárás megindítását követően részleges kielégítést nyertek;

j) a fizetésképtelenségi eljárás – különösen egyezség által történő – befejezésének feltételeit és joghatásait;

k) a hitelezőket a fizetésképtelenségi eljárás befejezése után megillető jogokat;

l) a fizetésképtelenségi eljárás során felmerült költségek és kiadások viselését;

m) a valamennyi hitelezőnek hátrányt okozó jogügyletek semmisségére, megtámadhatóságára vagy hatálytalanságára vonatkozó szabályokat.

5. cikk

Harmadik személyek dologi jogai

(1) A fizetésképtelenségi eljárás megindítása nincs hatással a hitelezők vagy harmadik személyek dologi jogaira az adóshoz tartozó olyan materiális és immateriális, ingó és ingatlan vagyontárgyak tekintetében, amelyek az eljárás megindításának időpontjában egy másik tagállam területén találhatók, legyen szó akár meghatározott vagyontárgyakról, akár meghatározatlan, változó összetételű vagyontárgyak összességéről.

(2) Az első bekezdésben említett jogok különösen a következők:

a) a vagyontárgy értékesítésének vagy értékesíttetésének joga, az e vagyonból származó bevételből vagy haszonból történő kielégítés joga, különösen zálogjog vagy jelzálogjog alapján;

b) kizárólagos jog követelés behajtására, különösen követelésen alapított zálogjog vagy követelés biztosítéki célú engedményezése révén;

c) a vagyontárgyak visszakövetelésének joga mindenkivel szemben, aki az arra jogosult fél akarata ellenére birtokolja vagy használja azokat;

d) haszonélvezeti jog.

▼C1

(3) A közhitelű nyilvántartásba bejegyzett és harmadik személlyel szemben érvényesíthető jog, amely alapján az (1) bekezdés szerinti dologi jog megszerezhető, dologi jognak tekintendő.

(4) Az (1) bekezdés nem zárja ki a 4. cikk (2) bekezdésének m) pontjában említett semmisségre, megtámadhatóságra vagy hatálytalanságra alapított jogérvényesítést.

6. cikk

Beszámítás

(1) A fizetésképtelenségi eljárás megindítása nincsen hatással a hitelezőknek arra a jogára, hogy követeléseik beszámítását kérjék az adós követeléseivel szemben, amennyiben a fizetésképtelen adós követelésére alkalmazandó jog az ilyen beszámítást megengedi.

(2) Az (1) bekezdés nem zárja ki a 4. cikk (2) bekezdésének m) pontjában említett semmisségre, megtámadhatóságra vagy hatálytalanságra alapított jogérvényesítést.

7. cikk

Tulajdonjog fenntartása

(1) Egy vagyontárgy vevője elleni fizetésképtelenségi eljárás megindítása nincs hatással a tulajdonjog fenntartásán alapuló eladói jogokra, ha az eljárás megindításakor a vagyontárgy az eljárás megindításának helye szerinti államtól eltérő tagállam területén volt.

(2) A dolog átadása után a dolog eladója elleni fizetésképtelenségi eljárás megindítása nem szolgálhat az adásvételtől történő elállás alapjául, és nem akadályozza a vevő a tulajdonszerzését, ha az eljárás megindításakor az eladott dolog az eljárás megindításának helye szerinti államtól eltérő tagállam területén volt.

(3) Az (1) és a (2) bekezdés nem zárja ki a 4. cikk (2) bekezdésének m) pontjában említett semmisségre, megtámadhatóságra vagy hatálytalanságra alapított jogérvényesítést.

8. cikk

Az ingatlanra vonatkozó szerződések

A fizetésképtelenségi eljárásnak az ingatlan megszerzésére vagy használatára irányuló szerződésre gyakorolt hatásait kizárólag annak a tagállamnak a joga szabályozza, amelynek területén az ingatlan található.

9. cikk

Fizetési rendszerek és pénzügyi piacok

(1) Az 5. cikk sérelme nélkül a fizetésképtelenségi eljárás által a fizetési vagy elszámolási rendszerek tagjainak vagy pénzügyi piacok feleinek jogaira és kötelezettségeire gyakorolt hatások tekintetében kizárólag a tagállamnak az adott rendszerre vagy piacra alkalmazandó joga irányadó.

(2) Az (1) bekezdés nem zárja ki a fizetések vagy jogügyletek semmisségét, megtámadhatóságát vagy hatálytalanságát az érintett fizetési rendszerre vagy pénzügyi piacra irányadó jogszabályi rendelkezések alapján.

▼C1

10. cikk

Munkaszerződések

A fizetésképtelenségi eljárásnak munkaszerződésekre és munkaviszonyokra gyakorolt hatásait kizárólag a tagállam munkaszerződésekre alkalmazandó joga szabályozza.

11. cikk

A nyilvántartásba vételhez kötött jogokra gyakorolt hatások

A fizetésképtelenségi eljárásnak az adós ingatlanon, hajón vagy légi járműn fennálló, közhitelű nyilvántartásba való bejegyzéshez kötött jogaira gyakorolt hatásaira annak a tagállamnak a joga irányadó, amelynek a felügyelete alatt a nyilvántartást vezetik.

12. cikk

Közösségi szabadalmak és védjegyek

E rendelet alkalmazásában közösségi szabadalmat, közösségi védjegyet vagy közösségi jogon alapuló más hasonló jogot csak a 3. cikk (1) bekezdésében említett eljárásokban lehet érvényesíteni.

13. cikk

Hátrányt okozó jogügyletek

A 4. cikk (2) bekezdésének m) pontját nem kell alkalmazni, ha az összes hitelező számára hátrányos jogügylet által előnyhöz jutó személy bizonyítja, hogy:

— az adott jogügyletre egy másik tagállam joga irányadó, mint ahol az eljárást megindították, és

— ez jog a vonatkozó esetben nem teszi lehetővé a jogügylet semmilyen megtámadását.

14. cikk

Harmadik személy vevők védelme

Amennyiben a fizetésképtelenségi eljárás megindítását követően létrejött jogügylet révén az adós visszterhesen rendelkezik:

— ingatlanról vagy

— olyan hajóról vagy légi járműről, amelyet egy közhitelű nyilvántartásba kell bejegyezni, vagy

— olyan értékpapírokról, amelyek létezésének előfeltétele a jogszabály által meghatározott nyilvántartásba való bejegyzés,

az ilyen jogügylet érvényességét annak az államnak a joga szabályozza, amelynek területén az ingatlan található, vagy amelynek felügyelete alatt a nyilvántartást vezetik.

15. cikk

A fizetésképtelenségi eljárások hatása a folyamatban lévő peres eljárásokra

A fizetésképtelenségi eljárásoknak az adós rendelkezése alól kivont vagyontárggyal vagy joggal kapcsolatos, folyamatban lévő eljárásra

▼C1

gyakorolt hatásaira kizárólag annak a tagállamnak a joga alkalmazandó, ahol az eljárás folyamatban van.

II. FEJEZET

A fizetésképtelenségi eljárás elismerése

16. cikk

Alapelv

(1) A 3. cikk alapján joghatósággal rendelkező tagállam bírósága által hozott, fizetésképtelenségi eljárást megindító határozatot az összes többi tagállamban attól kezdve el kell ismerni, amikor az hatályossá válik az eljárás megindításának helye szerinti államban.

E szabályt akkor is alkalmazni kell, ha az adós ellen perképessége hiánya miatt nem volna megindítható a fizetésképtelenségi eljárás más tagállamokban.

(2) A 3. cikk (1) bekezdésében említett eljárás elismerése nem zárja ki, hogy egy másik tagállam bírósága a 3. cikk (2) bekezdésében említett eljárást indítson. Az utóbbi eljárás a III. fejezet értelmében vett másodlagos fizetésképtelenségi eljárás.

17. cikk

Az elismerés joghatásai

(1) A 3. cikk (1) bekezdésében említett eljárást megindító határozat, minden további alaki követelmény nélkül, bármely más tagállamban az eljárás megindításának helye szerinti állam joga szerinti joghatásokkal rendelkezik, feltéve hogy e rendelet eltérően nem rendelkezik és a másik tagállamban nem indítottak a 3. cikk (2) bekezdése szerinti eljárást.

(2) A 3. cikk (2) bekezdésében említett eljárás joghatásait egy másik tagállamban nem kifogásolhatják. A hitelezők jogainak bármilyen korlátozása, különösen a fizetési haladék vagy a tartozáselengedés, csak a hozzájárulásukat adó hitelezők esetében van hatással másik tagállam területén található vagyontárgyakra.

18. cikk

A felszámoló hatásköre

(1) A 3. cikk (1) bekezdése alapján joghatósággal rendelkező bíróság által kijelölt felszámoló gyakorolhatja az eljárás megindításának helye szerinti állam joga által ráruházott összes hatáskört egy másik tagállamban, amennyiben ott nem indítottak másik fizetésképtelenségi eljárást, sem ezzel ellentétes biztosítási intézkedést nem hoztak fizetésképtelenségi eljárás megindítására irányuló kérelem alapján. Az 5. és 7. cikkre is figyelemmel a felszámoló különösen elmozdíthatja az adós vagyontárgyait annak a tagállamnak a területéről, ahol azok találhatók.

(2) A 3. cikk (2) bekezdése alapján joghatósággal rendelkező bíróság által kijelölt felszámoló bármely más tagállamban bíróság előtti vagy bíróságon kívüli eljárásban hivatkozhat arra, hogy az ingó vagyont a fizetkésképtelenségi eljárás megindítását követően az eljárás megindításának helye szerinti állam területéről a másik tagállam területére helyezték át. A felszámoló a hitelezők érdekében bármely megtámadási keresettel élhet.

(3) Hatáskörének gyakorlásakor a felszámoló annak a tagállamnak a joga szerint jár el, amelynek a területén intézkedéseket készül hozni, különös tekintettel a vagyon értékesítését szolgáló eljárásokra. A felszá-

▼C1

moló hatásköre nem terjed ki kényszerintézkedések alkalmazására, illetve jogvitákban vagy egyéb vitákban való döntésre.

19. cikk

A felszámolói kinevezés igazolása

A felszámolói kinevezést az eredeti kinevezési határozat hiteles másolatával vagy a joghatósággal rendelkező bíróság által kiadott bármely más tanúsítvánnyal igazolják.

Előírható annak a tagállamnak a hivatalos nyelvén vagy egyik hivatalos nyelvén készült fordítás, amelynek a területén el fog járni. Hitelesítés vagy más hasonló alaki követelmény nem írható elő.

20. cikk

Visszatérítés és beszámítás

(1) Az a hitelező, akinek, a 3. cikk (1) bekezdésében említett eljárás megindítását követően bármely módon, különösen végrehajtással, részlegesen vagy teljesen kielégítésre került egy, az adós tulajdonában lévő, egy másik tagállam területén található vagyontárgyra vonatkozó követelése, az 5. és 7. cikkre is figyelemmel visszatéríti a felszámolónak azt, amit megszerzett.

(2) A hitelezők egyenlő elbírálásának biztosítása érdekében az a hitelező, aki a fizetésképtelenségi eljárás során megkapta követelése arányos kielégítését, csak akkor részesedik a más eljárásokban keletkezett felosztásból, ha azonos besorolású vagy kategóriájú hitelezők ezekben az egyéb eljárásokban egyenértékű vagyonrészt kaptak.

21. cikk

Közzététel

(1) A felszámoló kérheti a fizetésképtelenségi eljárást megindító határozat és adott esetben az őt kijelölő határozat közzétételét bármely más tagállamban az adott államban előírt közzétételi eljárásnak megfelelően. Az ilyen közzététel megnevezi a kijelölt felszámolót, és tartalmazza, hogy az alkalmazott joghatósági szabály a 3. cikk (1) bekezdése vagy a 3. cikk (2) bekezdése szerinti-e.

(2) Ugyanakkor bármely tagállam, amelynek területén az adósnak telephelye van, kötelező közzétételt kérhet. Ilyen esetekben a felszámoló vagy az erre felhatalmazott bármely hatóság, abban a tagállamban, ahol a 3. cikk (1) bekezdésében említett eljárást megindították, megteszi az ilyen közzététel biztosításához szükséges összes intézkedést.

22. cikk

Közhitelű nyilvántartásba vétel

(1) A felszámoló kérheti, hogy a 3. cikk (1) bekezdésében említett eljárást megindító határozatot jegyezzék be az ingatlannyilvántartásba, a kereskedelmi nyilvántartásba vagy bármilyen egyéb, más tagállamokban vezetett közhitelű nyilvántartásba.

(2) Ugyanakkor bármelyik tagállam előírhatja a kötelező nyilvántartásba vételt. Ezekben az esetekben a felszámoló vagy az erre jogosult bármely hatóság abban a tagállamban, ahol a 3. cikk (1) bekezdésében említett eljárást megindították, megteszi az ilyen bejegyzéshez szükséges összes intézkedést.

▼C1

23. cikk

Költségek

A 21. és 22. cikkben előírt közzététel és bejegyzés költségeit az eljárás során felmerült költségeknek és kiadásoknak kell tekinteni.

24. cikk

Kötelezettség teljesítése az adós számára

(1) Ha egy tagállamban egy kötelem alapján olyan adós javára teljesítettek, aki ellen egy másik tagállamban fizetésképtelenségi eljárást indítottak, és azt annak az eljárásnak a felszámolója számára kellett volna teljesíteni, a kötelem alapján teljesítő személyt, ha nem tudott az eljárás megindításáról, úgy kell tekinteni, mint aki szabadult a kötelemből.

(2) Ha egy ilyen kötelezettséget még a 21. cikkben előírt közzétételt megelőzően teljesítenek, a teljesítő személyről az ellenkező bizonyításáig vélelmezni kell, hogy nem tudott a fizetésképtelenségi eljárás megindításáról; ha az ilyen közzétételt követően teljesít, a teljesítő személyről az ellenkező bizonyításáig vélelmezni kell, hogy tudott az eljárás megindításáról.

25. cikk

Egyéb határozatok elismerése és végrehajthatósága

(1) Az olyan bíróság által hozott, fizetésképtelenségi eljárás lefolytatására és befejezésére vonatkozó határozatokat, valamint jóváhagyott egyezségeket, amely bíróságnak az eljárás megindítására vonatkozó határozatát a 16. cikknek megfelelően elismerik, minden további alaki követelmény nélkül el kell ismerni. Az ilyen határozatokat az egyezményhez való csatlakozási okmányokkal módosított, a polgári és kereskedelmi ügyekben a joghatóságról és a bírósági határozatok végrehajtásáról szóló Brüsszeli Egyezmény 31-51. cikkének – a 34. cikk (2) bekezdése kivételével – megfelelően hajtják végre.

Az első albekezdést a fizetésképtelenségi eljárásokból közvetlenül származó és a hozzájuk szorosan kapcsolódó határozatokra abban az esetben is alkalmazni kell, ha azokat egy másik bíróság hozta.

Az első albekezdést a fizetésképtelenségi eljárás megindítása iránti kérelmet követően hozott biztosítási intézkedésekre vonatkozó határozatokra is alkalmazni kell.

(2) A (1) bekezdésben említettektől eltérő határozatok elismerését és végrehajtását az (1) bekezdésben említett egyezmény szabályozza, feltéve hogy ez az egyezmény alkalmazható.

(3) A tagállamok nem kötelesek elismerni vagy végrehajtani azt az (1) bekezdésben említett határozatot, amely a személyi szabadság vagy a levéltitok korlátozását eredményezheti.

26. cikk [1]

Közrend

Bármely tagállam elutasíthatja egy másik tagállamban indított fizetésképtelenségi eljárás elismerését vagy az ilyen eljárásokkal kapcsolatban hozott határozat végrehajtását, ha az ilyen elismerés vagy végrehajtás hatása nyilvánvalóan ellentétes az adott állam közrendjével, különösen

[1] Lásd: a 26. és 37. cikk alkalmazására vonatkozó portugál nyilatkozat (HL C 183., 2000.6.30., 1. o.).

▼C1

az alapvető elvekkel vagy az alkotmányos jogokkal és az egyéni szabadságjogokkal.

III. FEJEZET

Másodlagos fizetésképtelenségi eljárások

27. cikk

Az eljárás megindítása

Ha egy tagállam bírósága a 3. cikk (1) bekezdésében említett eljárást indít (főeljárás), amelyet egy másik tagállam elismer, a másik tagállamnak a 3. cikk (2) bekezdése alapján joghatósággal rendelkező bírósága másodlagos fizetésképtelenségi eljárást indíthat, anélkül hogy az adós fizetésképtelenségét megvizsgálnák. Ezeknek az utóbbi eljárásoknak a B. mellékletben felsorolt eljárások között kell szerepelniük. Hatásuk az adósnak ennek a másik tagállam területén lévő vagyontárgyaira korlátozódik.

28. cikk

Alkalmazandó jog

Amennyiben e rendelet eltérően nem rendelkezik, a másodlagos eljárásra annak a tagállamnak a joga irányadó, amelynek területén a másodlagos eljárást megindítják.

29. cikk

Az eljárás megindítása iránti kérelem joga

Másodlagos eljárás megindítását kérheti:

a) a főeljárás felszámolója;

b) bármely más személy vagy hatóság, aki, illetve amely jogosult fizetésképtelenségi eljárás megindításának kérelmezésére annak a tagállamnak a joga szerint, amelynek a területén a másodlagos eljárás megindítását kérik.

30. cikk

A költségek és kiadások előlegzése

Ha annak a tagállamnak a joga, ahol a másodlagos eljárás megindítását kérelmezik, megkövetelik, hogy az adós vagyona elegendő legyen az eljárás költségeinek és kiadásainak teljes vagy részleges fedezésére, a bíróság az ilyen kérelem kézhezvételekor kérheti, hogy a kérelmező előlegezze a költségeket, vagy nyújtson megfelelő biztosítékot.

31. cikk

Együttműködési és tájékoztatási kötelezettség

(1) Az információközlést korlátozó szabályokra is figyelemmel a főeljárás felszámolója és a másodlagos eljárások felszámolói kötelesek tájékoztatni egymást. Azonnal továbbítanak minden olyan információt, amely fontos lehet a többi eljárás számára, különösen a követelések bejelentésénél és igazolásánál, valamint az eljárások befejezésére irányuló minden intézkedésnél.

▼C1

(2) Az egyes eljárásokra alkalmazandó szabályokra is figyelemmel a főeljárás felszámolója és a másodlagos eljárások felszámolói kötelesek egymással együttműködni.

(3) A másodlagos eljárás felszámolója időben lehetőséget nyújt a főeljárás felszámolójának, hogy javaslatokat nyújtson be a másodlagos eljárásban szereplő vagyontárgyak értékesítésére vagy hasznosítására.

32. cikk

A hitelezői jogok gyakorlása

(1) Bármely hitelező bejelentheti követelését a főeljárásban és bármely másodlagos eljárásban.

(2) A főeljárás és bármely másodlagos eljárás felszámolói abban az esetben jelentenek be a másik eljárásban olyan követeléseket, amelyeket már bejelentettek abban az eljárásban, amelyre őket kijelölték, ha ebben az utóbbi eljárásban mindez a hitelezők érdekét szolgálja, figyelemmel arra, hogy a hitelezőknek joguk van ezt ellenezni vagy követeléseiket visszavonni, amennyiben az alkalmazandó jog így rendelkezik.

(3) A fő- vagy másodlagos eljárás felszámolója jogosult a hitelezővel azonos módon részt venni más eljárásban, különösen a hitelezők gyűlésén.

33. cikk

Az értékesítés felfüggesztése

(1) A másodlagos eljárást megindító bíróság a főeljárás felszámolójától kapott kérelem kézhezvételekor az értékesítést egészében vagy részlegesen felfüggeszti, azzal a feltétellel, hogy ebben az esetben kérheti a főeljárás felszámolóját, hogy tegyen meg minden megfelelő intézkedést a másodlagos eljárás hitelezői és az egyes hitelezői csoportok érdekeinek biztosítására. A felszámolótól kapott ilyen kérelmet csak akkor lehet elutasítani, ha az nyilvánvalóan nem áll a főeljárás hitelezőinek érdekében. Az értékesítés ilyen felfüggesztését három hónapig terjedően lehet elrendelni. Azonos időszakokra lehet meghosszabbítani vagy megújítani.

(2) Az (1) bekezdésben említett bíróság megszünteti az értékesítés felfüggesztését a következő esetekben:

— a főeljárás felszámolójának kérelmére,

— hivatalból eljárva, egy hitelező kérelmére vagy a másodlagos eljárás felszámolójának kérelmére, ha ez az intézkedés a továbbiakban nem látszik indokoltnak, különösen a főeljárásban vagy a másodlagos eljárásokban szereplő hitelezői érdekek szempontjából.

34. cikk

A másodlagos fizetésképtelenségi eljárásokat befejező intézkedések

(1) Ha a másodlagos eljárásra alkalmazandó jog lehetővé teszi az ilyen eljárások felszámolás nélküli, fizetőképesség helyreállítását célzó tervvel, egyezséggel vagy hasonló intézkedéssel történő lezárását, a főeljárás felszámolója jogosult arra, hogy ilyen intézkedést javasoljon.

Az első albekezdésben említett másodlagos eljárás lezárása a főeljárás felszámolójának beleegyezése nélkül nem jogerős; azonban az ő egyetértésének hiányában is jogerőssé válhat, ha a javasolt intézkedés nincs hatással a főeljárás hitelezőinek pénzügyi érdekeire.

(2) A hitelezői jogok bármely korlátozása, amely az (1) bekezdésben említett, másodlagos eljárásban javasolt intézkedésből származik, így

▼C1

például a fizetési haladék vagy a tartozáselengedés, az összes érdekelt hitelező hozzájárulása nélkül nem lehet hatással az adósnak ebben az eljárásban nem érintett vagyontárgyaira.

(3) Az értékesítés 33. cikk alapján elrendelt felfüggesztése során csak a főeljárás felszámolója vagy az előbbi hozzájárulásával az adós javasolhat ennek a cikknek az (1) bekezdésében megállapított intézkedéseket a másodlagos eljárásban; semmilyen más, ilyen intézkedésre irányuló javaslatot nem bocsátanak szavazásra, illetve nem hagynak jóvá.

35. cikk

A másodlagos eljárásban fennmaradó vagyontárgyak

Ha a vagyontárgyak értékesítése révén a másodlagos eljárásban az ezen eljárás szerint nyilvántartott összes követelést ki lehet elégíteni, az eljárásban kijelölt felszámoló haladéktalanul átad minden fennmaradó vagyontárgyat a főeljárás felszámolójának.

36. cikk

A főeljárás utólagos megindítása

Ha a 3. cikk (1) bekezdésében említett eljárást a 3. cikk (2) bekezdésében említett eljárás egy másik államban történő megindítását követően indították meg, a 31–35. cikket kell alkalmazni az elsőként megindított eljárásra, amennyiben az eljárás menete ezt lehetővé teszi.

37. cikk ([1])

Korábbi eljárások átalakítása

A főeljárás felszámolója kérheti, hogy az A. mellékletben felsorolt, egy másik tagállamban korábban megindított eljárást alakítsanak át felszámolási eljárásra, ha ez a főeljárás hitelezőinek érdekében áll.

A 3. cikk (2) bekezdése szerint joghatósággal rendelkező bíróság rendeli el a B. mellékletben felsorolt eljárások egyikévé történő átalakítást.

38. cikk

Biztosítási intézkedések

Ha a tagállamnak a 3. cikk (1) bekezdése alapján joghatósággal rendelkező bírósága ideiglenes felszámolót nevez ki az adós vagyontárgyai megóvásának biztosítására, ennek az ideiglenes felszámolónak az adós egy másik tagállamban elhelyezett bármely vagyontárgyának a biztosítása és megőrzése érdekében jogában áll valamennyi olyan intézkedést kérelmeznie, amely a fizetésképtelenségi eljárás megindítása iránti kérelem és az eljárás megindítását elrendelő határozat közötti időszakban, az adott állam joga szerint kérhető.

([1]) Lásd: a 26. és 37. cikkek alkalmazására vonatkozó portugál nyilatkozat (HL C 183., 2000.6.30., 1. o.).

▼C1

IV. FEJEZET

A hitelezők tájékoztatása és a követeléseik bejelentése

39. cikk

A követelések bejelentésének joga

Bármely hitelezőnek – beleértve a tagállamok adóhatóságait és társadalombiztosítási intézményeit –, akinek szokásos tartózkodási helye, lakóhelye vagy székhelye más tagállamban van, mint az eljárás megindításának helye szerinti állam, jogában áll írásban bejelenteni követeléseit a fizetésképtelenségi eljárásban.

40. cikk

Tájékoztatási kötelezettség a hitelezők irányában

(1) Amikor valamely tagállamban fizetésképtelenségi eljárást indítanak, e tagállam az illetékes bírósága vagy az általa kijelölt felszámoló haladéktalanul tájékoztatja azokat az ismert hitelezőket, akiknek szokásos tartózkodási helye, lakóhelye vagy székhelye más tagállamban van.

(2) Ez az egyedi értesítésben nyújtott tájékoztatás különösen a határidőket, a határidők tekintetében megállapított jogkövetkezményeket, a benyújtott kérelem elfogadására jogosult testületet vagy hatóságot és az egyéb megállapított intézkedéseket tartalmazza. Az ilyen értesítésben azt is meg kell jelölni, hogy azoknak a hitelezőknek, akiknek követelései elsőbbséget élveznek vagy dologilag biztosítottak, be kell-e jelenteniük követeléseiket.

41. cikk

A bejelentett követelés tartalma

A hitelező megküldi a követelést alátámasztó okiratok – ha vannak ilyenek – másolatát, és jelzi követelése jellegét, keletkezése időpontját és összegét, valamint azt, hogy követelése tekintetében elsőbbségre, dologi biztosítékra vagy tulajdonjog fenntartására tart-e igényt, és hogy a biztosíték milyen vagyontárgyakra terjed ki.

42. cikk

Nyelvek

(1) A 40. cikkben előírt tájékoztatás az eljárás megindításának helye szerinti állam hivatalos nyelvén vagy egyik hivatalos nyelvén történik. Ennek során egy olyan formanyomtatványt kell alkalmazni, amelyen a „Felhívás követelés bejelentésére. Határidők betartandók!” szövegű felirat az Európai Unió intézményeinek valamennyi hivatalos nyelvén szerepel.

(2) Bármely hitelező, akinek szokásos tartózkodási helye, lakóhelye vagy székhelye más tagállamban van, mint az eljárás megindításának helye szerinti állam, követelését ennek a másik államnak a hivatalos nyelvén vagy egyik hivatalos nyelvén is bejelentheti. Ebben az esetben azonban a benyújtott kérelemnek tartalmaznia kell legalább a „Követelésbejelentés” feliratot az eljárás megindításának helye szerinti állam hivatalos nyelvén vagy egyik hivatalos nyelvén. Ezenkívül kérhető tőle, hogy az eljárás megindításának helye szerinti állam hivatalos nyelvére vagy egyik hivatalos nyelvére történő fordítást bocsásson rendelkezésre.

▼C1

V. FEJEZET

Átmeneti és záró rendelkezések

43. cikk

Időbeli hatály

E rendelet rendelkezéseit csak a hatálybalépését követően megindított fizetésképtelenségi eljárásokra kell alkalmazni. A rendelet hatálybalépése előtt az adós által megtett cselekményekre a továbbiakban is azok a jogszabályok irányadók, amelyeket megtételük idején kellett alkalmazni ezekre a cselekményekre.

44. cikk

Megállapodásokhoz való viszony

(1) Hatálybalépését követően ez a rendelet a hatálya alá tartozó ügyek tekintetében a tagállamok közötti viszonyban a két vagy több tagállam között kötött egyezmények, így különösen a követlező egyezmények helyébe lép:

a) Egyezmény Belgium és Franciaország között a joghatóságról és a bírósági határozatok, választottbírósági határozatok és közokiratok elismeréséről és végrehajtásáról, kelt Párizsban, 1899. július 8-án;

b) Egyezmény Belgium és Ausztria között a csődről, egyezségekről és fizetési haladékról (az 1973. június 13-i kiegészítő jegyzőkönyvvel), kelt Brüsszelben, 1969. július 16-án;

c) Egyezmény Belgium és Hollandia között a területi illetékességről, a csődről és a bírósági határozatok, választottbírósági határozatok és közokiratok elismeréséről és végrehajtásáról, kelt Brüsszelben, 1925. március 28-án;

d) Szerződés Németország és Ausztria között a csődről, és egyezségekről, kelt Bécsben, 1979. május 25-én;

e) Egyezmény Franciaország és Ausztria között a csőddel kapcsolatos illetékességről, határozatok elismeréséről és végrehajtásáról, kelt Bécsben, 1979. február 27-én;

f) Egyezmény Franciaország és Olaszország között a polgári és kereskedelmi ügyekben a bírósági határozatok végrehajtásáról, kelt Rómában, 1930. június 3-án;

g) Egyezmény Olaszország és Ausztria között a csődről és egyezségekről, kelt Rómában, 1977. július 12-én;

h) Egyezmény a Holland Királyság és a Németországi Szövetségi Köztársaság között a polgári és kereskedelmi ügyekben a bírósági határozatok és más kötelezettséget tartalmazó okiratok kölcsönös elismeréséről és végrehajtásáról, kelt Hágában, 1962. augusztus 30-án;

i) Egyezmény az Egyesült Királyság és a Belga Királyság között a polgári és kereskedelmi ügyekben a határozatok kölcsönös végrehajtásáról, jegyzőkönyvvel együtt, kelt Brüsszelben, 1934. május 2-án;

j) Egyezmény Dánia, Finnország, Norvégia, Svédország és Izland között a csődről, kelt Koppenhágában, 1933. november 7-én;

k) Európai egyezmény a csőd egyes nemzetközi vonatkozásairól, kelt Isztambulban, 1990. június 5-én;

▼A1

l) Egyezmény a Jugoszláv Szövetségi Népköztársaság és a Görög Királyság között a bírósági határozatok kölcsönös elismeréséről és végrehajtásáról, kelt Athénban, 1959. június 18-án;

m) Megállapodás a Jugoszláv Szövetségi Népköztársaság és az Osztrák Köztársaság között a kereskedelmi ügyekben hozott választottbírósági határozatok és egyezségek kölcsönös elismeréséről és végrehajtásáról, kelt Belgrádban, 1960. március 18-án;

n) Egyezmény a Jugoszláv Szövetségi Népköztársaság és az Olasz Köztársaság között a kölcsönös igazságügyi együttműködésről polgári és közigazgatási ügyekben, kelt Rómában, 1960. december 3-án;

o) Megállapodás a Jugoszláv Szövetségi Népköztársaság és a Belga Királyság között a igazságügyi együttműködésről polgári és kereskedelmi ügyekben, kelt Belgrádban, 1971. szeptember 24-én;

p) Egyezmény Jugoszlávia Kormánya és Franciaország Kormánya között a bírósági határozatok elismeréséről és végrehajtásáról polgári és kereskedelmi ügyekben, kelt Párizsban, 1971. május 18-án;

q) Megállapodás a Csehszlovák Szocialista Köztársaság és a Görög Köztársaság között a polgári és bűnügyi jogsegélyről, kelt Athénban, 1980. október 22-én, továbbra is hatályos a Cseh Köztársaság és Görögország között;

r) Megállapodás a Csehszlovák Szocialista Köztársaság és a Ciprusi Köztársaság között a polgári és bűnügyi jogsegélyről, kelt Nicosiában, 1982. április 23-án, továbbra is hatályos a Cseh Köztársaság és Ciprus között;

s) Szerződés a Csehszlovák Szocialista Köztársaság Kormánya és Francia Köztársaság Kormánya között a jogsegélyről és a bírósági határozatok elismeréséről és végrehajtásáról polgári, családjogi és kereskedelmi ügyekben kelt Párizsban, 1984. május 10-én, továbbra is hatályos a Cseh Köztársaság és Franciaország között;

t) Szerződés a Csehszlovák Szocialista Köztársaság és az Olasz Köztársaság között a polgári és bűnügyi jogsegélyről, kelt Prágában, 1985. december 6-án, továbbra is hatályos a Cseh Köztársaság és Olaszország között;

u) Megállapodás a Lett Köztársaság, az Észt Köztársaság és a Litván Köztársaság között a jogsegélyről és a jogi kapcsolatokról, kelt Tallinnban, 1992. november 11-én;

v) Megállapodás Észtország és Lengyelország között a jogsegélyről és a jogi kapcsolatokról polgári, munkajogi és büntetőügyekben, kelt Tallinnban, 1998. november 27-én;

w) Megállapodás a Litván Köztársaság és a Lengyel Köztársaság között a jogsegélyről és a jogi kapcsolatokról polgári, családjogi, munkajogi és büntetőügyekben, kelt Varsóban, 1993. január 26-án.

▼C1

(2) Az (1) bekezdésben említett egyezmények az e rendelet hatálybalépését megelőzően indított eljárások tekintetében továbbra is alkalmazandók.

(3) E rendeletet nem kell alkalmazni:

a) egy tagállamban annyiban, amennyiben összeegyeztethetetlen az adott tagállam által e rendelet hatálybalépését megelőzően egy vagy több harmadik országgal kötött egyezményből eredő csődöt kapcsolatos valamely kötelezettséggel;

b) az Egyesült Királyságban és Észak-Írországban olyan annyiban, amennyiben hatálybalépésekor összeegyeztethetetlen a nemzetközösségi megállapodásokból eredő, a csődöt és a fizetésképtelen társaságok felszámolásával kapcsolatos valamely kötelezettséggel.

▼C1

45. cikk

A mellékletek módosítása

A Tanács – valamely tagja kezdeményezésére vagy a Bizottság javaslatára, minősített többséggel eljárva – módosíthatja a mellékleteket.

46. cikk

Jelentések

Legkésőbb 2012. június 1-ig és azt követően ötévenként a Bizottság jelentést terjeszt be a rendelet alkalmazásáról az Európai Parlamentnek, a Tanácsnak és a Gazdasági és Szociális Bizottságnak. A jelentéshez szükség esetén a rendelet módosításával kapcsolatos javaslatot is csatolni kell.

47. cikk

Hatálybalépés

Ez a rendelet 2002. május 31-én lép hatályba.

Ez a rendelet az Európai Kőzősséget létrehozó szerződésnet megfelelően teljes egészében kőtelező és közvetlenül alkalmazandó a tagállamokban.

▼M2

A. MELLÉKLET

A 2. cikk a) pontjában említett fizetésképtelenségi eljárások

BELGIË/BELGIQUE

— Het faillissement/La faillite

— Het gerechtelijk akkoord/Le concordat judiciaire

— De collectieve schuldenregeling/Le règlement collectif de dettes

— De vrijwillige vereffening/La liquidation volontaire

— De gerechtelijke vereffening/La liquidation judiciaire

— De voorlopige ontneming van beheer, bepaald in artikel 8 van de faillissementswet/Le dessaisissement provisoire, visé à l'article 8 de la loi sur les faillites

ČESKÁ REPUBLIKA

— Konkurs

— Nucené vyrovnání

— Vyrovnání

DEUTSCHLAND

— Das Konkursverfahren

— Das gerichtliche Vergleichsverfahren

— Das Gesamtvollstreckungsverfahren

— Das Insolvenzverfahren

EESTI

— Pankrotimenetlus

ΕΛΛΑΔΑ

— Η πτώχευση

— Η ειδική εκκαθάριση

— Η προσωρινή διαχείριση εταιρείας. Η διοίκηση και διαχείριση των πιστωτών

— Η υπαγωγή επιχείρησης υπό επίτροπο με σκοπό τη σύναψη συμβιβασμού με τους πιστωτές

ESPAÑA

— Concurso

FRANCE

— Sauvegarde

— Redressement judiciaire

— Liquidation judiciaire

IRELAND

— Compulsory winding-up by the court

— Bankruptcy

— The administration in bankruptcy of the estate of persons dying insolvent

— Winding-up in bankruptcy of partnerships

▼**M2**

— Creditors' voluntary winding-up (with confirmation of a court)

— Arrangements under the control of the court which involve the vesting of all or part of the property of the debtor in the Official Assignee for realisation and distribution

— Company examinership

ITALIA

— Fallimento

— Concordato preventivo

— Liquidazione coatta amministrativa

— Amministrazione straordinaria

ΚΥΠΡΟΣ

— Υποχρεωτική εκκαθάριση από το Δικαστήριο

— Εκούσια εκκαθάριση από πιστωτές κατόπιν Δικαστικού Διατάγματος

— Εκούσια εκκαθάριση από μέλη

— Εκκαθάριση με την εποπτεία του Δικαστηρίου

— Πτώχευση κατόπιν Δικαστικού Διατάγματος

— Διαχείριση της περιουσίας προσώπων που απεβίωσαν αφερέγγυα

LATVIJA

— Bankrots

— Izlīgums

— Sanācija

LIETUVA

— įmonės restruktūrizavimo byla

— įmonės bankroto byla

— įmonės bankroto procesas ne teismo tvarka

LUXEMBOURG

— Faillite

— Gestion contrôlée

— Concordat préventif de faillite (par abandon d'actif)

— Régime spécial de liquidation du notariat

MAGYARORSZÁG

— Csődeljárás

— Felszámolási eljárás

MALTA

— Xoljiment

— Amministrazzjoni

— Stralċ volontarju mill-membri jew mill-krediturі

— Stralċ mill-Qorti

— Falliment f'każ ta' negozjant

▼**M2**

NEDERLAND

— Het faillissement

— De surseance van betaling

— De schuldsaneringsregeling natuurlijke personen

ÖSTERREICH

— Das Konkursverfahren

— Das Ausgleichsverfahren

POLSKA

— Postępowanie upadłościowe

— Postępowanie układowe

— Upadłość obejmująca likwidację

— Upadłość z możliwością zawarcia układu

PORTUGAL

— O processo de insolvência

— O processo de falência

— Os processos especiais de recuperação de empresa, ou seja:

A concordata

A reconstituição empresarial

A reestruturação financeira

A gestão controlada

SLOVENIJA

— Stečajni postopek

— Skrajšani stečajni postopek

— Postopek prisilne poravnave

— Prisilna poravnava v stečaju

SLOVENSKO

— Konkurzné konanie

— Reštrukturalizačné konanie

SUOMI/FINLAND

— Konkurssi/konkurs

— Yrityssaneeraus/företagssanering

SVERIGE

— Konkurs

— Företagsrekonstruktion

UNITED KINGDOM

— Winding-up by or subject to the supervision of the court

— Creditors' voluntary winding-up (with confirmation by the court)

▼**M2**

— Administration, including appointments made by filing prescribed documents with the court

— Voluntary arrangements under insolvency legislation

— Bankruptcy or sequestration

▼M2

B. MELLÉKLET

A 2. cikk c) pontjában említett felszámolási eljárások

BELGIË/BELGIQUE

— Het faillissement/La faillite

— De vrijwillige vereffening/La liquidation volontaire

— De gerechtelijke vereffening/La liquidation judiciaire

ČESKÁ REPUBLIKA

— Konkurs

— Nucené vyrovnání

DEUTSCHLAND

— Das Konkursverfahren

— Das Gesamtvollstreckungsverfahren

— Das Insolvenzverfahren

EESTI

— Pankrotimenetlus

ΕΛΛΑΔΑ

— Η πτώχευση

— Η ειδική εκκαθάριση

ESPAÑA

— Concurso

FRANCE

— Liquidation judiciaire

IRELAND

— Compulsory winding-up

— Bankruptcy

— The administration in bankruptcy of the estate of persons dying insolvent

— Winding-up in bankruptcy of partnerships

— Creditors' voluntary winding-up (with confirmation of a court)

— Arrangements under the control of the court which involve the vesting of all or part of the property of the debtor in the Official Assignee for realisation and distribution

ITALIA

— Fallimento

— Liquidazione coatta amministrativa

— Concordato preventivo con cessione dei beni

ΚΥΠΡΟΣ

— Υποχρεωτική εκκαθάριση από το Δικαστήριο

▼**M2**

— Εκκαθάριση με την εποπτεία του Δικαστηρίου

— Εκούσια εκκαθάριση από πιστωτές (με την επικύρωση του Δικαστηρίου)

— Πτώχευση

— Διαχείριση της περιουσίας προσώπων που απεβίωσαν αφερέγγυα

LATVIJA

— Bankrots

LIETUVA

— įmonės bankroto byla

— įmonės bankroto procesas ne teismo tvarka

LUXEMBOURG

— Faillite

— Régime spécial de liquidation du notariat

MAGYARORSZÁG

— Felszámolási eljárás

MALTA

— Stralċ volontarju

— Stralċ mill-Qorti

— Falliment inkluż il-ħruġ ta' mandat ta' qbid mill-Kuratur f'każ ta' negozjant fallut

NEDERLAND

— Het faillissement

— De schuldsaneringsregeling natuurlijke personen

ÖSTERREICH

— Das Konkursverfahren

POLSKA

— Postępowanie upadłościowe

— Upadłość obejmująca likwidację

PORTUGAL

— O processo de insolvência

— O processo de falência

SLOVENIJA

— Stečajni postopek

— Skrajšani stečajni postopek

SLOVENSKO

— Konkurzné konanie

▼**M2**

SUOMI/FINLAND

— Konkurssi/konkurs

SVERIGE

— Konkurs

UNITED KINGDOM

— Winding-up by or subject to the supervision of the court

— Winding-up through administration, including appointments made by filing prescribed documents with the court

— Creditors' voluntary winding-up (with confirmation by the court)

— Bankruptcy or sequestration

▼M2

C. MELLÉKLET

A 2. cikk b) pontjában említett felszámolók

BELGIË/BELGIQUE

— De curator/Le curateur

— De commissaris inzake opschorting/Le commissaire au sursis

— De schuldbemiddelaar/Le médiateur de dettes

— De vereffenaar/Le liquidateur

— De voorlopige bewindvoerder/L'administrateur provisoire

ČESKÁ REPUBLIKA

— Správce podstaty

— Předběžný správce

— Vyrovnací správce

— Zvláštní správce

— Zástupce správce

DEUTSCHLAND

— Konkursverwalter

— Vergleichsverwalter

— Sachwalter (nach der Vergleichsordnung)

— Verwalter

— Insolvenzverwalter

— Sachwalter (nach der Insolvenzordnung)

— Treuhänder

— Vorläufiger Insolvenzverwalter

EESTI

— Pankrotihaldur

— Ajutine pankrotihaldur

— Usaldusisik

ΕΛΛΑΔΑ

— Ο σύνδικος

— Ο προσωρινός διαχειριστής. Η διοικούσα επιτροπή των πιστωτών

— Ο ειδικός εκκαθαριστής

— Ο επίτροπος

ESPAÑA

— Administradores concursales

FRANCE

— Mandataire judiciaire

— Liquidateur

— Administrateur judiciaire

— Commissaire à l'exécution du plan

▼**M2**

IRELAND

— Liquidator

— Official Assignee

— Trustee in bankruptcy

— Provisional liquidator

— Examiner

ITALIA

— Curatore

— Commissario

— Liquidatore giudiziale

ΚΥΠΡΟΣ

— Εκκαθαριστής και προσωρινός εκκαθαριστής

— Επίσημος παραλήπτης

— Διαχειριστής της πτώχευσης

— Εξεταστής

LATVIJA

— Maksātnespējas procesa administrators

LIETUVA

— Bankrutuojančių įmonių administratorius

— Restruktūrizuojamų įmonių administratorius

LUXEMBOURG

— Le curateur

— Le commissaire

— Le liquidateur

— Le conseil de gérance de la section d'assainissement du notariat

MAGYARORSZÁG

— Vagyonfelügyelő

— Felszámoló

MALTA

— Amministratur Proviżorju

— Riċevitur Uffiċjali

— Stralċjarju

— Manager Speċjali

— Kuraturi f'każ ta' proċeduri ta' falliment

NEDERLAND

— De curator in het faillissement

— De bewindvoerder in de surseance van betaling

— De bewindvoerder in de schuldsaneringsregeling natuurlijke personen

▼**M2**

ÖSTERREICH

— Masseverwalter

— Ausgleichsverwalter

— Sachwalter

— Treuhänder

— Besondere Verwalter

— Konkursgericht

POLSKA

— Syndyk

— Nadzorca sądowy

— Zarządca

PORTUGAL

— Administrador da insolvência

— Gestor judicial

— Liquidatário judicial

— Comissão de credores

SLOVENIJA

— Upravitelj prisilne poravnave

— Stečajni upravitelj

— Sodišče, pristojno za postopek prisilne poravnave

— Sodišče, pristojno za stečajni postopek

SLOVENSKO

— Predbežný správca

— Správca

SUOMI/FINLAND

— Pesänhoitaja/boförvaltare

— Selvittäjä/utredare

SVERIGE

— Förvaltare

— God man

— Rekonstruktör

UNITED KINGDOM

— Liquidator

— Supervisor of a voluntary arrangement

— Administrator

— Official receiver

— Trustee

— Provisional liquidator

— Judicial factor